

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/163/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823232047
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823232047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom B. XXX, XXX XX B., zastúpenej právnym zástupcom: JUDr. Mário Pataky, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 1322/11A, 029 01 Námestovo, proti otcovi navrhovateľky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XX, XXX XX D., zastúpenému právnou zástupkyňou: JUDr. Mária Vevurková, advokátka, so sídlom Mieru 312/13, 029 01 Námestovo, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7Pc/28/2023-169 zo dňa 24. apríla 2024 vo výrokoch I/, II/ v spojení so závislým výrokom IV/ o trovách prvoinštančného konania takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7Pc/28/2023-169 zo dňa 24. apríla 2024 v napadnutom výroku

- I/ o povinnosti otca navrhovateľky prispievať na jej výživu sumou 180,- Eur mesačne vždy vopred do každého 15. dňa v mesiaci, počnúc dňom 17.10.2023,
- II/ o povinnosti otca navrhovateľky zaplatiť zameškané výživné v sume 600,- Eur za obdobie od 17.10.2023 do 24.04.2024 do troch dní od právoplatnosti rozsudku
a v závislom výroku IV/ o trovách prvoinštančného konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I/ uložil otcovi navrhovateľky povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 180,- Eur mesačne, vždy vopred do každého 15. dňa v mesiaci, na ktorý sa poskytuje výživné, počnúc dňom 17.10.2023.

Výrokom II/ zameškané výživné za obdobie od 17.10.2023 do 24.04.2024 v sume 600,- Eur uložil otcovi navrhovateľky povinnosť zaplatiť do rúk navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Výrokom III/ vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol.

Podľa výroku IV/ rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd poukázal na návrh navrhovateľky, ktorá žiadala výživné vo výške 250,- Eur mesačne, ak od posledného súdneho rozhodnutia rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/61/2013-425 zo dňa 21. apríla 2015, ktorým bola uložená otcovi navrhovateľky vyživovacia povinnosť sumou 80,- Eur mesačne, uplynulo osem rokov a súčasne došlo aj ku kvalifikovanej zmene pomerov, pretože je študentkou vysokej školy, náklady sa zvýšili a navyše otec okrem výživného na jej náklady nijako neprispieva.

3. Okresný súd vykonal dokazovanie, aplikoval ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozsudku.

4. Naposledy o výživnom na navrhovateľku bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/61/2013-425 zo dňa 21. apríla 2015, ktorým bol otec navrhovateľky zaviazaný, aby na jej výživu prispieval sumou 80,- Eur mesačne. Okresný súd skonštatoval, že od času posledného rozhodnutia o výživnom do času rozhodnutia o výživnom uplynulo viac ako 9 rokov, t.j. dlhší čas, ktorý sám o sebe je zmenou pomerov, odôvodňujúcou zmenu rozhodnutia o výživnom. V čase posledného rozhodnutia o výživnom navrhovateľka bola vo veku 11 rokov, žiačkou 5. ročníka základnej školy. V súčasnosti má navrhovateľka XX rokov, študuje na E. F. B. G.. Súd prvej inštancie mal za to, že nástup na vyššiu formu štúdia, a to na vysokú školu, je zmenou pomerov na strane dieťaťa, ktorá odôvodňuje zmenu výživného v zmysle jeho zvýšenia.

5. Okresný súd poukázal na pomery matky navrhovateľky, ktorá v čase posledného rozhodnutia o výživnom bola zamestnaná ako lekárka v Hornooravskej nemocnici v Trstenej, jej priemerná čistá mesačná mzda bola vo výške 1.155,93 Eur. V súčasnosti aj naďalej pracuje ako lekárka, ktorá vo svojom výsluchu uviedla, že od 01.01.2024 bude mať príjem od 1.800,- Eur do 2.000,- Eur v čistom mesačne. Okresný súd mal za to, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa príjem matky navrhovateľky zvýšil.

6. Otec navrhovateľky uznal, že od času posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene pomerov, avšak súhlasil len so zvýšením výživného na 100,- Eur mesačne, poukázal na svoje nové manželstvo, v ktorom mu pribudli dve vyživovacie povinnosti k maloletým dcéram H., nar. XX.XX.XXXX a B., nar. XX.XX.XXXX.

7. Okresný súd poukázal na pomery otca navrhovateľky v čase posledného súdneho rozhodnutia, keď bolo vychádzané z potencionálneho príjmu 450,- Eur až 550,- Eur mesačne. Do 07.02.2024 bol otec navrhovateľky poberateľom invalidného dôchodku vo výške 150,40 Eur mesačne, od 08.02.2024 mu bol tento dôchodok odňatý z dôvodu zníženia poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Otec navrhovateľky je zamestnaný v MIRUTOMI spol. s r.o. ako vodič motorového vozidla. Z potvrdenia jeho zamestnávateľa vyplynul jeho priemerný mesačný príjem vo výške 730,77 Eur, t.j. od posledného rozhodnutia o výživnom príjem otca navrhovateľky vzrástol a súčasne oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom otcovi navrhovateľky pribudli dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom.

8. Okresný súd uviedol, že sa zaoberal odôvodnenými potrebami navrhovateľky. Okresný súd určil odôvodnené potreby navrhovateľky na sumu 360,- Eur mesačne. Obidvaja rodičia sú povinní v zásade rovným dielom sa podieľať na výške výživného svojho dieťaťa. Vzhľadom k veku navrhovateľky a skutočnosť, že študuje na vysokej škole a má výdavky na stravovanie z dôvodu intolerancie na laktózu, čo jej otec nespochybnil, výška mesačných výdavkov na ňu 360,- Eur nebola hodnotená ako nereálna. Okresný súd poukázal na vyjadrenie otca navrhovateľky, ktorý deklaroval výdavky na svoje dve ďalšie vyživovacie povinnosti, no súd prvej inštancie mal za to, že ak aj maloletá B. je dieťa so zdravotným znevýhodnením, nebolo možné akceptovať, že by jej odôvodnené potreby boli vyššie ako navrhovateľky. Otec navrhovateľky nepreukázal, že by vzhľadom k zdravotnému znevýhodneniu jeho maloletej dcéry B. ako ďalšej vyživovacej povinnosti mal podstatne zvýšené výdavky v porovnaní s inými deťmi v jej veku, ak netvrdil, že by napríklad užívala finančne nákladné lieky, absolvovala nákladné liečenia a pod..

9. Hoci navrhovateľka je plnoletá, bolo potrebné zohľadniť, že matka navrhovateľky čiastočne svoju vyživovaciu povinnosť vyvažuje aj poskytovaním bývania, starostlivosti o spoločnú domácnosť. Pokiaľ aj matka navrhovateľky má vzhľadom k svojmu príjmu vyššiu životnú úroveň ako otec, toto nemalo žiaden vplyv na vyživovaciu povinnosť otca, t.j. týmto sa ani čiastočne neznižuje vyživovacia povinnosť otca. Základným kritériom pre určenie výživného je vždy určenie odôvodnených potrieb dieťaťa a možností a schopností povinného rodiča.

10. Okresný súd i napriek zdravotným problémom otca navrhovateľky, a to s chrbticou, bol názoru, že je v jeho možnostiach a schopnostiach si zabezpečiť vyšší príjem, z ktorého by mohol platiť zvýšené výživné 180,- Eur mesačne, o ktorom rozhodol rozsudkom. Z dokazovania nezistil existenciu takých vážnych zdravotných komplikácií, pre ktoré by otec navrhovateľky si nemohol nájsť inú, lepšie platenú prácu, než má v súčasnosti. Okresný súd poukázal na obsah pracovnej zmluvy, ktorú má otec navrhovateľky uzatvorenú so svojím zamestnávateľom s tým, že jeho súčasné zamestnanie sa

nezaobíde bez fyzicky namáhavých činností a manipulácie s bremenami, navyiac otec navrhovateľky svojpomocne zrekonštruoval rodinný dom, v ktorom býva s manželkou a s deťmi, zrealizoval prístavbu garáže, schodisko, zrekonštruoval aj interiér, výmena okien, podláh, montáž kuchynskej linky, výmena interiérových dverí. Ani tieto činnosti sa nemohli zaoberať bez manipulácie s bremenami, a preto okresný súd mal za to, že otec navrhovateľky nemá žiadne výrazné zdravotné obmedzenia, pre ktoré by si nemohol nájsť finančne výhodnejšie zamestnanie.

11. Okresný súd poukázal na ponuku voľných pracovných miest, dostupnú na webovej stránke Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo a zistil, že v okrese Námestovo je viacero voľných pracovných miest, ktoré by boli vhodné pre otca navrhovateľky, v ktorých zamestnaniach by dosahoval vyšší príjem ako v súčasnom zamestnaní. Išlo o pozície: predavač stavebného tovaru s ponúkanou základnou mzdou 1.700,- Eur mesačne, predajca rozličného tovaru - ponúkaná základná mzda 1.000,- Eur mesačne, operátor výroby vo firme MAHLE Behr s.r.o. – základná mzda 1.100,- Eur mesačne, zásobovač linky, skladník vo firme MAHLE Behr s.r.o. – základná mzda 1.150,- Eur mesačne, zoraďovač vo firme MAHLE Behr s.r.o. – ponúkaná základná mzda 1.380,- Eur mesačne. Okresný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/236/2018, z ktorého vyplýva, že pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný potenciálne mohol mať. Rodič by mal vyvinúť maximálne úsilie na to, aby si mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 110/2015 vyplýva, že každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu svojho dieťaťa.

12. Vzhľadom k pracovným ponukám okresný súd ustálil, že v súčasnosti potencionálny príjem otca navrhovateľky je 1.700,- Eur v hrubom mesačne. Z tohto príjmu je otec navrhovateľky schopný platiť okresným súdom určené výživné.

13. Okresný súd akceptoval tvrdenie navrhovateľky, že ak otec vynakladá výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (pohrebné poistenie, úver na rekonštrukciu a zveľaďovanie rodinného domu, sporenie, príspevok na II. dôchodkový pilier) a prioritou rodiča má byť zabezpečenie výživy dieťaťa, je v možnostiach a schopnostiach otca navrhovateľky platiť výživné 180,- Eur mesačne, o ktorom rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom.

14. Návrhu na zvýšenie výživného okresný súd vyhovel odo dňa podania návrhu, a preto do dňa vyhlásenia rozsudku, t.j. od 17.10.2023 do 24.04.2024 zameškané výživné 600,- Eur uložil otcovi navrhovateľky zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol, keďže primeraným výživným bola suma 180,- Eur mesačne vzhľadom nielen k schopnostiam, možnostiam otca, ale aj výdavkom navrhovateľky.

O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

15. Proti rozsudku okresného súdu, a to čo do výrokov I/, II/, t.j. určenej vyživovacej povinnosti a zameškaného výživného v zákonnej lehote podal odvolanie otec navrhovateľky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci. Žiadal rozsudok okresného súdu v dotknutých výrokoch zmeniť tak, že bude výživné zvýšené primerane, a to na sumu 130,- Eur mesačne, ktoré výživné je v schopnostiach a možnostiach otca navrhovateľky platiť. Otec navrhovateľky namietal nedostatočné vyhodnotenie zmeny pomerov. Hoci na strane navrhovateľky došlo k zmene pomerov, ak študuje na vysokej škole, avšak k zmene pomerov od posledného súdneho rozhodnutia došlo aj na strane otca navrhovateľky, ktorý má dve ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Otec navrhovateľky namietal záver okresného súdu o potencionálnom príjme, ktorý je nesprávny a tento potencionálny príjem 1.700,- Eur mesačne, ktorý bol ustálený, je takmer porovnateľný s príjmom matky navrhovateľky okolo 2.000,- Eur, ktorá je lekárkou a otec navrhovateľky je vyučený dámsky krajčír so zdravotnými problémami. Otec navrhovateľky sa nevyhýba práci, je riadne zamestnaný, dosahuje príjem. Otec navrhovateľky má zníženú pracovnú schopnosť oproti zdravej fyzickej osobe o 30 %, k tomu dve vyživovacie povinnosti – maloleté dcéry okrem navrhovateľky, preto nebol správny postup okresného súdu, ak vychádzal z potencionálneho príjmu, ktorý vyplýval z ponúk nezodpovedajúcich možnostiam, schopnostiam otca navrhovateľky. Okresný súd nezobral do úvahy zdravotné problémy otca navrhovateľky. Určená výška vyživovacej povinnosti

180,- Eur mesačne nie je správna, pokiaľ vychádza z nesprávne určeného potencionálneho príjmu otca a nepreukázané boli aj výdavky navrhovateľky ustálené okresným súdom na sumu 360,- Eur mesačne. Podľa otca navrhovateľky okresný súd nezohľadnil individuálne možnosti a schopnosti otca a pokiaľ ide o zverejnené pracovné ponuky, na ktoré poukázal okresný súd, tak v nich neuspel, ak potencionálni zamestnávateľia neprejavili záujem ho zamestnať. Otec navrhovateľky nedosahuje príjem k tomu, aby si mohol plniť okresným súdom určenú výšku vyživovacej povinnosti 180,- Eur mesačne. U svojho terajšieho zamestnávateľa je zamestnaný dlhodobo, viac ako 5 rokov, má stabilný a dlhodobý príjem. Otec navrhovateľky má stredoškolské vzdelanie v odbore dámsky krajčír, aktuálne ponuky práce na pozíciu krajčír sú mimo okresu bydliska otca, pričom ponúkaná mzda je nižšia oproti mzde, ktorú otec navrhovateľky dosahuje v súčasnosti. Súčasnú zamestnanosť otec navrhovateľky má prispôbenú k jeho zdravotnému stavu, nevykonáva fyzicky namáhavé činnosti ani manipuláciu s bremenami, ak celú fyzicky namáhavú manipuláciu vykonáva stroj, vysokozdvížený vozík a následne „paleťák“. Pokiaľ ide o rekonštrukciu rodinného domu, tak tieto opravy boli nevyhnutnosťou, ktoré nevykonával otec navrhovateľky sám, ale za pomoci ďalších osôb, ak na zabezpečenie stavebnej firmy nemal dostatok finančných prostriedkov. Pre nesprávnu ustálenú potencionálnu výšku príjmu okresným súdom bolo potrebné vychádzať z jeho reálne dosahovaného príjmu 750,- Eur mesačne a pri porovnaní s príjmom matky navrhovateľky okolo 2.000,- Eur mesačne, ktorá navyše nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť na rozdiel od otca navrhovateľky, ktorý má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, výživné v sume 180,- Eur mesačne bolo určené ako neprimerané. Otec navrhovateľky žiadal pri zmene rozsudku okresného súdu mu určiť výživné na navrhovateľku v sume 130,- Eur mesačne.

16. Odvolanie otca navrhovateľky bolo zaslané navrhovateľke prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, a to podaním okresného súdu zo dňa 03.07.2024 (č.l. 188 spisu) na vyjadrenie sa v lehote 10-tich dní. Túto možnosť navrhovateľka do momentu konania, rozhodovania krajským súdom nevyužila.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou – otcom navrhovateľky postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a contrario v spojení s ust. § 155 CMP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I/, II/ o výživnom, zameškanom výživnom v spojení so závislým výrokom IV/ o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom navrhovateľky bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/163/2024-192 zo dňa 20.08.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.08.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

19. Primárne krajský súd k odvolaniu podanému otcom navrhovateľky a dôvodom odvolania, ako aj jeho rozsahu, poukazuje na to, že konanie o návrhu navrhovateľky ako plnoletého nezaopatreného dieťaťa bolo konaním, ktoré sa začína len na návrh (§ 155 CMP), preto odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania otca navrhovateľky. Z podaného odvolania otcom navrhovateľky datovaného 18.06.2024 bolo zrejmé, že napáda výroky I/, II/, pretože nesúhlasil s určenou výškou vyživovacej povinnosti v sume 180,- Eur mesačne, ak nezodpovedá tak odôvodneným potrebám navrhovateľky, ani individuálnym možnostiam a majetkovým pomerom otca navrhovateľky.

20. Podstatou odvolania podaného otcom navrhovateľky bolo namietanie, že okresným súdom určená suma výživného na navrhovateľku vo výške 180,- Eur je z hľadiska možností a schopností otca navrhovateľky neprimerane vysoká, ako aj, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil zmenu pomerov od času posledného rozhodnutia o jeho vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Hoci otec navrhovateľky si je vedomý, že došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného, avšak nie vo výške určenej okresným súdom, ak k zmene pomerov došlo aj na jeho strane, keď mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Otec navrhovateľky namietal aj záver okresného súdu o potencionálnom príjme otca, ktorý je nesprávny a ktorý je porovnateľný s príjmom matky navrhovateľky, ktorá je na rozdiel od otca navrhovateľky, ktorý je vyučený dámsky krajčír so zdravotnými problémami,

atestovaná lekárka. Otec navrhovateľky nesúhlasil s ustálením potencionálneho príjmu na sumu 1.700,- Eur mesačne oproti príjmu matky navrhovateľky, ktorý bol ustálený na 2.000,- Eur mesačne.

21. K odvolacím dôvodom otca navrhovateľky na základe nižšie uvedených zhodnotení, záverov prijatých krajským súdom sa konštatuje, že ani jeden z nich nebol relevantný, pretože okresný súd sa zaoberal hmotno-právnou podmienkou vyplývajúcou z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď porovnával pomery, ktoré tu boli v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/61/2013-425 zo dňa 21. apríla 2015, ktorým bol otec navrhovateľky zviazaný prispievať na jej výživu sumou 80,- Eur mesačne s pomermi, ktoré tu nastali k dátumu rozhodnutia okresného súdu na strane navrhovateľky ako oprávnenej osoby a u otca navrhovateľky ako osoby povinnej. Krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a odôvodnením k nemu sa viažucim, preto v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v odvolacom konaní nebolo potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové závery a právne zhodnotenia, ktoré uskutočnil okresný súd napadnutým rozsudkom, ale bolo postačujúce na ne len odkázať, ak z hľadiska predmetu konania rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria organickú jednotu.

22. Krajský súd uvádza, že riadnym spôsobom okresný súd porovnal zmenu pomerov oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu, ktorá bola podstatná a kvalifikovaná a dala nevyhnutný základ pre rozhodnutie o vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky sumou 180,- Eur mesačne, ak bolo zistené, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy, s ktorým štúdiom nepochybne došlo k nárastu výdavkov a odôvodnených potrieb navrhovateľky oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu o výživnom vo výške 80,- Eur mesačne, keď bola navrhovateľka maloletá vo veku 11 rokov a bola žiačkou 5. ročníka základnej školy. Okresný súd vzhľadom k nárastu odôvodnených potrieb navrhovateľky, ak v súčasnosti má XX rokov, študuje na E. F. B. G., správne určil výšku odôvodnených potrieb navrhovateľky na 360,- Eur mesačne, v ktorých bolo zohľadnené, že má intoleranciu na laktózu a neboli výdavkami, ktoré by boli neprimerané, resp. nadhodnotené. Primerane k nárastu takto vecne správne ustálených mesačných výdavkov na strane navrhovateľky okresný súd skúmal aj podstatnú a kvalifikovanú zmenu pomerov na strane otca navrhovateľky ako povinného z výživného.

23. K schopnostiam a možnostiam otca navrhovateľky vzhľadom k odôvodnenému nárastu potrieb na strane navrhovateľky platiť okresným súdom určené výživné 180,- Eur mesačne okrem času, ktorý uplynul od posledného rozhodnutia o výživnom do času rozhodnutia o výživnom napadnutým rozsudkom, a to viac ako 9 rokov, ktorá už len samotná doba je dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom, okresný súd na základe riadneho dokazovania vecne správne skonštatoval zmenu pomerov aj na strane otca navrhovateľky.

24. Okresný súd zistil, že od 08.02.2024 bol otcovi navrhovateľky odňatý invalidný dôchodok. Otec navrhovateľky je zamestnaný v MIRUTOMI spol. s r.o. ako vodič motorového vozidla, kde dosahuje priemerný príjem zo zamestnania vo výške 730,77 Eur. Okresný súd zohľadnil u otca navrhovateľky to, že od času posledného rozhodnutia o výživnom mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, z ktorého dôvodu nevyhovel v celom rozsahu návrhu navrhovateľky na výživné vo výške 250,- Eur mesačne, ale rozhodol sumou výšky výživného 180,- Eur mesačne. Vzhľadom k zhodnoteniu schopností a možností otca navrhovateľky, ako aj, že v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie si vyživovacej povinnosti aj voči navrhovateľke je jeho zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým nie je schopná sa živiť, okresný súd vecne správne vychádzal z potenciality príjmu otca navrhovateľky, t.j. vzhľadom k jeho schopnostiam, možnostiam, zdravotnému stavu a ponuky voľných pracovných miest bol ustálený potencionálny príjem otca navrhovateľky 1.700,- Eur mesačne v hrubom. Tomuto postupu okresného súdu nemožno nič vytknúť, ak rodič má vyvinúť maximálne úsilie, snahu na to, aby si zabezpečil príjem a plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Súčasne okresný súd vecne správne poukázal k výdavkom uvádzaným otcem navrhovateľky na jeho strane v súvislosti aj s dvoma ďalšími vyživovacími povinnosťami, ktoré má voči maloletým deťom, že navrhovateľka má vzhľadom k svojmu veku a štúdiu na vysokej škole podstatne zvýšené výdavky v porovnaní s maloletými dcérami otca navrhovateľky, ktoré sú vo veku 8 a 6 rokov. Pokiaľ otec navrhovateľky poukazoval na príjem matky navrhovateľky, jeho výšku, ktorou sa môže podieľať na výdavkoch navrhovateľky, tak krajský súd uvádza, že vyživovaciu povinnosť má každý rodič dieťaťa a tejto nie je zbavený len vzhľadom k priaznivejším príjmovým možnostiam

druhého rodiča, ak aj otec navrhovateľky ako druhý rodič má primárnu zákonnú povinnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť aj voči navrhovateľke.

25. Okresný súd na základe riadneho dokazovania zistil skutkový stav veci, tento následne správne právne posúdil, ak vyhodnocoval kvalifikovanú zmenu pomerov od posledného súdneho rozhodnutia určenej vyživovacej povinnosti otcovi navrhovateľky a práve za prihladenia individuálnych skutkových okolností aj na strane otca navrhovateľky správne rozhodol o jeho vyživovacej povinnosti vo výške 180,- Eur mesačne, so zistením ktorých individuálnych možností a schopností tak, ako ich vykonal okresný súd, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Rozsudok okresného súdu bol preto v odvolacom konaní v napadnutých výrokoch I/ o vyživovacej povinnosti a II/ o zameškanom výživnom v spojení so závislým výrokom IV/ o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 2 CSP.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.